

Poz. 24

**UCHWAŁA NR 17
RADY WYDZIAŁU NEOFILOLOGII**

z dnia 26 maja 2026 r.

**w sprawie wyrażenia opinii dotyczącej poparcia dla inicjatywy „3% dla nauki
100% dla Polski”**

Na podstawie § 62 ust. 1 pkt 12 Statutu Uniwersytetu Warszawskiego (Monitor UW z 2019 r. poz. 190), Rada Wydziału Neofilologii postanawia, co następuje:

§ 1

Wyraża się pozytywną opinię w sprawie poparcia dla inicjatywy „3% dla nauki 100% dla Polski”.

Szczegółową treść stanowi Załącznik nr 1 do niniejszej uchwały

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Prodziekan Wydziału Neofilologii UW: *K. Mikulska*

Stanowisko Rady Wydziału Neofilologii Uniwersytetu Warszawskiego – poparcie dla inicjatywy „3% dla nauki, 100% dla Polski”

Rada Wydziału Neofilologii Uniwersytetu Warszawskiego wyraża poparcie dla inicjatywy „3% dla nauki, 100% dla Polski”. Popieramy trzy podstawowe postulaty protestu: wzrost wynagrodzeń pracowników naukowych oraz administracyjnych, zapewnienie doktorantom wsparcia stypendialnego odpowiadającego realnym kosztom życia, a studentom rzeczywistych form pomocy socjalnej, a także zwiększenie nakładów na badania naukowe.

Zwiększenie finansowania nauki i szkolnictwa wyższego stanowi inwestycję, która przynosi Państwu wymierne korzyści społeczne, gospodarcze i kulturowe. Kraje osiągające najwyższy poziom rozwoju i innowacyjności konsekwentnie przeznaczają znaczące środki na edukację oraz badania naukowe, traktując je jako fundament swojej przyszłości. Wysokiej jakości kształcenie studentów ma szczególne znaczenie, ponieważ to właśnie oni będą w kolejnych latach odpowiadać za rozwój Polski jako przyszli liderzy życia społecznego, naukowego, gospodarczego i publicznego. Od poziomu ich wykształcenia oraz warunków studiowania zależy jakość przyszłych elit intelektualnych i kierunek dalszego rozwoju kraju.

Podniesienie wynagrodzeń pracowników naukowych jest niezbędnym warunkiem utrzymania i podnoszenia poziomu badań prowadzonych w Polsce, a także zapewnienia wysokiej jakości kształcenia akademickiego. Sytuacje, w których naukowcy są zmuszeni podejmować dodatkową pracę zarobkową, aby zapewnić sobie podstawowe bezpieczeństwo finansowe, nie powinny mieć miejsca. Odciąga to bowiem osoby dysponujące ogromnym potencjałem intelektualnym od pracy badawczej i dydaktycznej, która mogłaby przynosić realne korzyści rozwojowi nauki, innowacyjności oraz postępowi społecznemu. Równie istotne jest zapewnienie godnych warunków zatrudnienia pracownikom administracyjnym, bez których funkcjonowanie uczelni i instytucji naukowych nie byłoby możliwe. Studenci i doktoranci powinni natomiast mieć możliwość skoncentrowania się na nauce dzięki odpowiedniemu systemowi stypendiów i wsparcia socjalnego.

Prowadzenie badań naukowych na wysokim poziomie wymaga stabilnego i adekwatnego finansowania, umożliwiającego rozwój zespołów badawczych, utrzymanie infrastruktury naukowej oraz realizację długofalowych projektów. Szczególnie niepokojące pozostaje skrajne niedofinansowanie instytucji takich jak Narodowe Centrum Nauki, które odgrywają kluczową rolę w finansowaniu polskich badań. Ograniczone środki grantowe powodują, że wiele wartościowych projektów nie otrzymuje wsparcia mimo wysokiej oceny merytorycznej, co w praktyce uniemożliwia prowadzenie badań na poziomie odpowiadającym międzynarodowym standardom. W efekcie nauka staje się obszarem coraz bardziej niestabilnym, a młodzi badacze pozbawiani są perspektyw długoterminowego rozwoju zawodowego. Zwiększenie stałego finansowania nauki oraz istotne wzmocnienie systemu grantowego w stopniu umożliwiającym osiągnięcie współczynnika sukcesu w wysokości 25% stanowią warunek dalszego rozwoju polskich badań i budowania konkurencyjnej pozycji Polski w świecie nauki.